

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cioban Evghenia și Grigori Eugenia, prin intermediul avocatului Garaba Mihai,

în cauza civilă la cererea înaintată Ichim Silvia, Ichim Piotr și Ichim Valeriu către Grigori Eugenia, Cioban Evghenia și Frunza Iurie privind încetarea proprietății pe cote-părți prin împărțirea bunului în natură și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Ciobanu Evghenia, și menținută încheierea din 24 aprilie 2018 și hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2017, Ichim Silvia, Ichim Piotr și Ichim Valeriu s-au adresat în instanța de judecată (concretizată pe parcurs) către Grigori Eugenia, Cioban Evghenia și Frunza Iurie prin care au solicitat încetarea proprietății pe cote-părți prin împărțirea bunului în natură și încasarea cheltuielilor de judecată. De asemenea, reclamantii au solicitat compensarea cheltuielilor de judecată suportate în actuala pricină.

În motivarea acțiunii reclamantii au invocat că, potrivit extrasului eliberat de Întreprinderea de Stat „Cadastru”, bunul imobil în litigiu cu numărul cadastral XXXXXXXX, situat în mun. Chișinău, orașul Durlești, str. XXXXXXXX, 44/2, aparține cu drept de proprietate a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte fiecărui coproprietar, și anume, Ichim Silvia, Ichim Piotr și Ichim Valeriu - $\frac{1}{4}$, Grigori Eugenia- $\frac{1}{4}$, Cioban Evghenia - $\frac{1}{4}$, Frunza Iurie - $\frac{1}{4}$, în temeiul deciziei Consiliului orașenesc Durlești nr. 373 din 27 septembrie 2002 cu privire la atribuirea lotului de pământ.

Totodată, reclamantii au indicat faptul că în prezent folosesc acest teren împreună fără a cunoaște delimitările a $\frac{1}{4}$ cotă-parte ce aparține fiecărui din coproprietari, de nenumărate ori fiecare din ei atinge dreptul de proprietate asupra cotei-părți individualizate a altor coproprietari, iar în scopul soluționării pe cale amiabilă a circumstanțelor expuse, părțile nu au ajuns la un numitor comun.

La cererea de chemare în judecată pârâțul Frunza Iurie a depus referință, prin care și-a exprimat opinia referitor la aceasta, recunoscând acțiunea și solicitând admiterea acesteia, cu încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțirea bunului imobil cu numărul cadastral XXXXXXXX, situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. XXXXXXXX, 44/2, a câte ¼ cotă-parte fiecărui proprietar de drept, indicând că folosește o suprafață mai mică de teren, prin ce i se încalcă dreptul de proprietate. Prin explicațiile scrise din 03 decembrie 2018 a indicat că este de acord cu raportul de expertiză judiciară nr. 330 din 03 septembrie 2018, susținând că varianta propusă de către expertul judiciar este ideală și ar putea soluționa litigiul dintre coproprietari.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 aprilie 2019, acțiunea a fost admisă.

S-a încetat proprietatea comună pe cote-părți a părților în litigiu Ichim Silvia, Ichim Piotr, Ichim Valeriu, Grigori Eugenia, Cioban Evghenia și Frunza Iurie în privința terenului situat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. XXXXXXXX, 44/26 identificat prin nr.cadastral XXXXXXXX.

S-a stabilit linia de hotar a terenului cu nr.cadastral XXXXXXXX, prin divizare în natură proporțional cotelor-părți deținute de Ichim Silvia, Ichim Piotr, Ichim Valeriu, Grigori Eugenia, Cioban Evghenia și Frunza Iurie, conform variantei stabilită prin raportul de expertiză nr. 330 din 03 septembrie 2018, întocmit de către expertul judiciar Achimov Anatolie, după cum urmează:

S-a atribuit lui Frunza Iurie partea I - sectorul de teren marcat de punctele 17-18-19-10-20-21-22-23-24-241 -a-171 -17 cu suprafața de 266 m.p. (distanța dintre puncte este indicată în tabelul 1 și colorată în Anexa 1 cu creion colorat de culoare cafenie), inclusiv terenul amplasat sub partea din casa de locuit deținută;

S-a atribuit lui Ichim Piotr, Ichim Valeriu și Ichim Silvia partea II - sectorul de teren marcat de punctele 10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-10 cu suprafața de 266 m.p. (distanța dintre puncte este indicată în tabelul 1 și colorată în Anexa 1 cu creion de culoare roșie), inclusiv terenul amplasat sub partea din casa de locuit deținută;

S-a atribuit lui Grigori Eugenia partea III - sectorul de teren marcat de punctele 7-8-9-10-20-21-22-23-24-25-26-27-7 cu suprafața de 266 m.p. (distanța dintre puncte este indicată în tabelul 1 și colorată în Anexa 1 cu creion colorat de culoare verde), inclusiv terenul amplasat sub partea din casa de locuit deținută;

S-a atribuit lui Cioban Evghenia partea IV - sectorul de teren marcat de punctele 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-1 cu suprafața de 266 m.p. (distanța dintre puncte este indicată în tabelul 1 și colorată în Anexa 1 cu creion colorat de culoare galbenă), inclusiv terenul amplasat sub partea din casa de locuit deținută. S-a încasat în mod solidar, de la Grigori Eugenia, Cioban Evghenia și Frunza Iurie în beneficiul reclamantilor cheltuielile de judecată în sumă de 8222,64 lei.

Prin decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ciobanu Evghenia, și menținută încheierea din 24 aprilie 2018 și hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că partajarea terenului înregistrat cu numărul cadastral XXXXXXXX, care este în coproprietatea părților în litigiu, este posibilă din punct de vedere tehnic, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 330 din 03 septembrie 2018, întocmit de expertul judiciar Achimov Anatolie. Partea apelantă, contestând soluția instanței de fond nu a prezentat nicio probă care să combată constatările primei instanțe din hotărârea atacată și să răstoarne situația

demonstrată de reclamantii prin înscrisurile anexate la dosar și probele administrate, înaintând în acest sens motive pur declarative, lipsite de suport probant și contrare circumstanțelor reale de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești. Mai mult, instanța de apel a atestat că apelanții, în susținerea poziției lor au invocat faptul partajării incorecte a terenului aferent construcției, dar pentru a demonstra această situație nu au prezentat nicio probă. În contradictoriu cu modul de acționare a apelanților, intimații/reclamanții au probat prin înscrisuri și acte oficiale, cum și prin concluziile expertului, toate constituind probe admisibile, utile și pertinente, că toți coproprietarii terenului în litigiu, după partajare, au în proprietate, folosință și gestiune suprafața a câte 266,00 m.p., la partajare fiind luate în calcul toate chestiunile impuse de legislație, actele normative și tehnice privind modul de utilizare a terenurilor și accesul proprietarilor la imobilele lele fiecăruia. Cu referire la cerința de încetare a procesului, instanța de apel a conchis că litigiul la care face trimitere apelanta este distinct de prezentul litigiu.

La 11 februarie 2021, Cioban Evghenia și Grigori Eugenia, prin intermediul avocatului Garaba Mihai, au contestat cu recurs decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-a indicat că terenul a fost împărțit inechitabil, fiindu-le lezate drepturile.

Astfel, recurentele au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu încetarea procesului în legătură cu faptul că într-un litigiu între aceleași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

La 07 aprilie 2021, Ichim Silvia, prin intermediul avocatului Budu Pavel, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cioban Evghenia și Grigori Eugenia, prin intermediul avocatului Garaba Mihai, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 noiembrie 2020 și expediată participanților la proces la 05 ianuarie 2021 (f.d. 185, 186, vol. II), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurente. Astfel, având în vedere faptul că recursul a fost înregistrat la 11 februarie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurente nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentelor cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cioban Evghenia și Grigori Eugenia, prin intermediul avocatului Garaba Mihai.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cioban Evghenia și Grigori Eugenia, prin intermediul avocatului Garaba Mihai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru